

บทที่ 2

กรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด เป็นการศึกษาเพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามผู้กระทำความผิดยาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ซึ่งในการศึกษาเรื่องนี้มีแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการตนเองและประชาธิปไตยของอเมริกัน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด
4. แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการปราบปรามยาเสพติด
5. แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมการปราบปรามยาเสพติด
6. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐ
7. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
8. แนวคิดเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือจากประชาชน

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความพึงพอใจในงาน เป็นผลของการจูงใจให้มนุษย์ทำงานโดยออกมาในรูปของความพอใจ ที่ตนทำงานมากได้เงินมาก บรรยากาศในสภาพที่ทำงานดี ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในงานด้วยเงินและรางวัลตอบแทน ความพึงพอใจในงานจะเกิดขึ้นเมื่อตนมีความรู้สึกว่าจะประสบความสำเร็จในการทำงาน เป็นที่ยอมรับ สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง และมี

โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน หากหน่วยงานออกแบบงานให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจในงานแล้ว หน่วยงานนี้ก็จะได้รับความร่วมมือจากพนักงานได้มากขึ้น และผู้ปฏิบัติงานก็เต็มใจทำงานมากขึ้น

แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตำรวจที่ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้เนื่องจากการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ยาเสพติดแตกต่างจากอาชญากรรมทั่วไป จากผลประโยชน์อย่างมหาศาลของการค้ายาเสพติด ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเสี่ยงกับภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับตนเองและครอบครัว กลุ่มผู้กระทำความผิดทั้งระดับนายทุน หรือผู้จำหน่ายจะมีกลุ่มอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวพัน กลุ่มผู้กระทำความผิดมีวิธีการที่แยบยล สลับซับซ้อนและเริ่มมาตรการรุนแรงในการต่อต้านการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีขวัญและประสิทธิภาพในการทำงานสูง เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ทำงานอยู่ นั้น จึงจะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายนั้นบรรลุถึงผลสำเร็จตามเป้าหมาย ดังที่ Beach (1970 : 379) ให้คำนิยามของการจูงใจว่า หมายถึง ความเต็มใจที่จะใช้พลังเพื่อประสงค์ความสำเร็จในเป้าหมาย (Goal) หรือรางวัล (Reward) เป็นสิ่งสำคัญของการกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งยั่วยุให้คนไปถึงวัตถุประสงค์ที่มีสัญญาเกี่ยวกับรางวัลที่จะได้รับ

จะเห็นได้ว่าสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติงาน ในองค์การจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับความพอใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ตามความรู้ความสามารถ ฉะนั้นประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานจึงขึ้นอยู่กับความพอใจ โดยเฉพาะความพอใจในงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นในองค์การใด ๆ ก็ตาม ผู้ปฏิบัติงานจะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขึ้นอยู่กับความพอใจในงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจของผู้ปฏิบัติงานเป็นสำคัญ เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีผู้ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

Maslow (1954 : 80-84) นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของโลก ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจของมนุษย์เราไว้ ทฤษฎีนี้เรียกว่า ทฤษฎีแรงจูงใจ (Maslow theory of human motivation) ซึ่งทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายมาก โดยเขาได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า

มนุษย์เรานั้นมีความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะมีความต้องการอื่นเข้ามาแทนที่ ซึ่งความต้องการของมนุษย์เราที่เขาได้กล่าวไว้ว่า มีลำดับความต้องการ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงขึ้นไปก็จะเข้ามาแทนที่ที่มีการเรียกร้องให้ตอบสนองในทันที Maslow ได้แบ่งลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ขั้น คือ

- ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs)
- ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Security needs)
- ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม (Social or belonging needs)
- ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม
(Esteem or egoistic needs)
- ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด
(Self actualization)

2. ทฤษฎีการจัดการด้วยตนเองและประชาธิปไตยของคํการของอเมริกัน

ทฤษฎีการจัดการด้วยตนเองและประชาธิปไตยของคํการในแวดวงของอเมริกันนั้นได้รับอิทธิพลมาจาก Mitbestimmung ของเยอรมันตะวันตกและของยูโกสลาเวีย แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ของรุสโซ และสำนักความคิดจิตวิทยามานุษยนิยม รวมตลอดถึงแนวคิดของมาสโลว์ อาร์จิริส แมคแกรกเกอร์ เบนนิส และสเลเตอร์ (กลุ่มรัฐประศาสนศาสตร์ใหม่) และไลเกิต ซึ่งอาจสรุปได้จากงานวิจัยของบุคคลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ ของคริส อาจารย์ส (1957) เสนอว่าความไม่ลงรอยกันระหว่างคนและองค์การเป็นผลจากการที่ฝ่ายหลังพยายามจะบังคับขู่เข็ญฝ่ายแรก กล่าวคือ ในขณะที่องค์การพยายามจะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของตนนั้น เป้าหมายดังกล่าวจะไปขัดแย้งกับความต้องการทางด้านบุคลิกภาพของตน ทั้งนี้ก็เพราะว่าความต้องการที่คนจะทำอะไรให้สำเร็จด้วยตัวเองมีแนวโน้มที่จะพัฒนาจากลักษณะที่เป็นความต้องการของเด็ก ไปยังลักษณะที่เป็นความต้องการของผู้ใหญ่ เช่น จากการที่เป็นผู้ถูกกระทำเป็นการกระทำต่อผู้อื่น

หรือจากสถานการณ์ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่ตลอดเวลาเป็นผู้ที่พึ่งพาผู้อื่นน้อยลง หรือจากการที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้อื่นไปเป็นผู้บังคับบัญชาผู้อื่น กล่าวโดยสรุปว่า ความไม่ลงรอยกันระหว่างองค์การและคนนั้นเนื่องมาจากบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของคนถูกยักย้ายถ่ายเทโดยองค์การ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ คนจะมีทางเลือกอยู่ 2 ทางด้วยกัน คือ

1. คนจะพยายามไต่เต้าไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการยักย้ายถ่ายเท
2. คนจะพยายามเพิ่มกลไกป้องกันตนเอง และแสดงอาการก้าวร้าวต่อองค์การ โดยผ่านกระบวนการขององค์การนอกแบบ

แต่เนื่องจากโอกาสที่จะไต่เต้าขึ้นไปสู่ตำแหน่งสูงมีอยู่จำกัด คนจึงมักจะเลือกปฏิบัติตามทางเลือกอันที่สอง ในกรณีเช่นนี้ยิ่งคนงานแสดงความก้าวร้าวกับองค์การมากขึ้นเพียงใด องค์การก็จะยิ่งพยายามสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาบังคับคนงานมากขึ้นเพียงนั้น และยิ่งองค์การสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาบังคับคนงานมากขึ้นเพียงใด คนงานก็จะยิ่งก้าวร้าวมากขึ้นเพียงนั้น ปรากฏการณ์เช่นนี้จะวนเวียนกันไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด หรือดังที่โครทเธอร์ เรียกว่า “วงจรแห่งความชั่วร้าย”

2.2 ทฤษฎีของเบนนิส และสเลเตอร์ (1973) โดยบุคคลทั้งสองมองว่าระบบราชการของเวเบอร์มีลักษณะที่ไม่สามารถจะสนองตอบต่อความเป็นจริงของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสภาพการณ์ ด้วยเหตุผลนี้เขาทั้งสองจึงพยากรณ์ไว้ว่า หน่วยงานในปัจจุบันจะต้องนำเอาวิถีปฏิบัติของการบริหารที่เป็นประชาธิปไตยเข้ามาใช้อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้นสำหรับคำว่าประชาธิปไตยความหมายตามทฤษฎีนี้มีได้หมายถึงการปล่อยให้คนงานมีเสรีภาพอย่างไม่มีขอบเขตหรือการปล่อยให้คนงานปฏิบัติงานตามยถากรรมแต่อย่างใด แต่หมายถึง”ระบบของค่านิยม บรรยากาศของความเชื่อซึ่งคอยควบคุมพฤติกรรมของคน ซึ่งคนยอมรับว่าเป็นของตนทั้งในด้านการกระทำและการพูด และระบบค่านิยมดังกล่าวมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การติดต่อสื่อสารอย่างเต็มที่และเปิดเผยโดยไม่คำนึงถึงระดับและอำนาจของคนที่อยู่ในองค์การ
2. อิทธิพลของคนในองค์การจะมีพื้นฐานอยู่บนความรู้ความสามารถทางเทคนิคมากกว่าอยู่บนพื้นฐานของอำนาจและอำนาจที่มีอยู่ตามตัวบทกฎหมาย
3. การปฏิบัติงานจะอาศัยความเห็นสอดคล้องต้องกันในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องมิใช่อาศัยการบังคับบัญชา
4. บรรยากาศในการปฏิบัติงานจะต้องเอื้ออำนวยต่อการแสดงออกทางด้านอารมณ์และการปฏิบัติภารกิจ
5. การตระหนักถึงอคติของมนุษย์และความขัดแย้งระหว่างองค์การและคน ตลอดจนการพิจารณาลดข้อขัดแย้งนั้นโดยใช้เหตุผลมิใช่ใช้อำนาจ

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดในการปราบปรามยาเสพติด

ความหมายและประเภทยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 ได้ให้ความหมายของยาเสพติดให้โทษว่า หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย รับประทาน ดม สูบ ฉีดหรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษด้วย หรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2540 : 12-13)

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 แบ่งประเภทยาเสพติดให้โทษเป็น 5 ประเภท คือ

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin) ยาบ้า หรือแอมเฟตามีน (Amphetamine)

ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) ผีนยา (Medicinal Opium)

ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

ประเภท 5 ยาเสพติดที่มีได้เข้าไปอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม

สำหรับแนวความคิดในการปราบปราม ที่แต่ละหน่วยงานในระดับกองบัญชาการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อันประกอบด้วย กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กองบัญชาการสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จะต้องถือเป็นแนวในการปฏิบัติในการปราบปรามยาเสพติดนั้น แต่ละกองบัญชาการต่างมีแนวทางตามภารกิจของหน่วยที่แตกต่างกันไป อาทิ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จะรับผิดชอบในการปราบปรามแหล่งลักลอบผลิตหรือปลูกพืชเสพติด กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดจะรับผิดชอบในการสืบสวนปราบปรามแหล่งผลิต ขบวนการและขบวนการค้ายาเสพติด นายทุนและผู้ให้การสนับสนุนการค้ายาเสพติด เป็นต้น ซึ่งเป็นการปราบปรามในระดับที่ต้องใช้ศักยภาพของหน่วยค่อนข้างสูง สำหรับการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่ โดยการจัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดขึ้นมารับผิดชอบเป็นการเฉพาะ นอกจากนี้ยังได้กำหนดแนวทางให้หน่วยงานในระดับสถานีตำรวจถือเป็นแนวปฏิบัติหลายข้อ ได้แก่ การ

ผู้คุมตรวจร้านค้าหน้าโรงเรียน และเก็บตัวอย่างน้ำหวานที่อาจผสมยาบ้า ส่งตรวจพิสูจน์ แสวงหาข่าวเกี่ยวกับการจำหน่ายและใช้ยาเสพติดในสถานบันเทิง ประสานขอข้อมูลสถิติการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากศาล เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหาร จัดทำข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด ทั้งข้อมูลบุคคล และสถานที่ เช่นผู้จำหน่ายรายใหญ่ รายย่อย สถานที่จำหน่าย แหล่งเพาะปลูก แหล่งผลิตเครือข่าย และเร่งกำชับปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดตามบัญชีข้อมูลท้องถิ่น (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2541 : 12-16)

2. แนวความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการปราบปรามยาเสพติด

เกี่ยวกับแนวความคิดด้านประสบการณ์นั้น สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 236) ได้กล่าวว่า ในการปฏิบัติงานและการตัดสินใจของบุคคล จะต้องอาศัยปัจจัยด้านประสบการณ์และข้อมูลจริง นอกจากนี้การสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานในหน่วยงาน หรือองค์การต่าง ๆ นั้นจะเน้นหนักถึงประสบการณ์ (Experience) ที่ผ่านมาแล้วว่ามีผลเป็นอย่างไร มากกว่าการคำนึงถึงคุณวุฒิ อย่างไรก็ตาม ประสบการณ์ในการทำงานเป็นสิ่งจำเป็นของบุคคลและหน่วยงานหรือองค์กร เพราะว่าการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความถูกต้องและชัดเจน การที่จะบรรลุผลสำเร็จจะต้องอาศัยประสบการณ์เป็นสำคัญ

ในเรื่องนี้ผู้สตี สัตยมานะ (2514 : 219) ได้กล่าวถึงว่า ประสบการณ์ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดความอ่านกว้างขวางขึ้นและช่วยให้ปฏิบัติงานดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Argyris (ประพันธ์, 2532 : 99) ซึ่งกล่าวถึงว่า บุคคลยังมีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น การทำงานก็จะดียิ่งขึ้น Likert (ประพันธ์, 2532 : 90) ได้กล่าวถึง ประสบการณ์ของการทำงานว่างานบางอย่างจำเป็นต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์มาก งานบางอย่างอาจจะอาศัยผู้มีประสบการณ์น้อยได้ แต่อย่างไรก็ตาม การมอบหมายงานให้ทำก็จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานเป็นส่วนประกอบ และ Griffiths (ประพันธ์, 2532 : 115) กล่าวถึงประสบการณ์ในการทำงานว่า เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้มีการตัดสินใจที่ดีและถูกต้อง จากการศึกษาของสมเกียรติ พวงทรัพย์ (2526 : 85) พบว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ภาพในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ตำรวจผู้ปฏิบัติที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะมีสัมฤทธิ์ภาพในการ

สืบสวนจับกุมมากกว่าตำรวจผู้ปฏิบัติที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย พร้อมกับให้ความเห็นว่า การมอบหมายหน้าที่ให้ตำรวจผู้เคยมีประสบการณ์มาก่อนและรับผิดชอบในงานด้านนั้น ๆ อยู่แล้ว และจากการศึกษาของวาทิน คำทรงศรี (2528 : 44) พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์ในด้านการสืบสวนสอบสวน สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน

3.แนวความคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านยาเสพติด

การปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติด จะต้องเกี่ยวข้องกับการตรวจค้น จับกุม ควบคุม ซึ่งเป็น การลิดรอนสิทธิ ของประชาชน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีและใช้ความรู้ ด้าน ต่าง ๆ ตลอดจนไหวพริบและการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อย่างถูกต้อง และเหมาะสม การฝึกอบรม เป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และ ประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยสามารถปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น และมุ่ง พัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดีมีกำลังใจ รักงาน มีขวัญกำลังใจในการ ปฏิบัติงาน และมีความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการบังคับใช้ กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อาทิ บทบาทการทำงานของตำรวจ ความต้องการของ ประชาชนที่ต้องการการให้บริการที่มากขึ้น และการมุ่งเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องฝึกอบรมตำรวจ ให้ทราบถึงภารกิจของหน่วยให้มากที่สุด ไม่มีตำรวจผู้ใดมีความพร้อมสำหรับปฏิบัติภารกิจของตำรวจบนความสามารถพื้นฐานที่มีอยู่ ตำรวจจะต้องได้รับ โอกาสในการฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อพวกเขาได้เข้าใจงานของตำรวจและเรียนรู้ที่จะปฏิบัติงานได้ อย่างไร ก่อนที่จะปฏิบัติงานจริง (William, 1976 : 177) ซึ่งเรื่องนี้ วิจิตร อาวะกุล (2537 : 39) ได้ กล่าวถึงความจำเป็นการฝึกอบรมนั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ของเจ้าหน้าที่พนักงาน ทำที่ความรู้สึกรู้สึกต่อการทำงานยังไม่ได้ ซึ่ง ปัญหานี้จะมีอยู่ทุกระดับของผู้ทำงาน และมักเป็นปัญหาพื้นฐาน

4. แนวความคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ

การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในลักษณะที่จะสนองตอบต่อขบวนการค้ายาเสพติดได้อย่างเต็มกำลังความสามารถนั้น การได้รับความสนับสนุนเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ จากผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น กำลังพล เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะ อาวุธประจำกาย เงินค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปราบปราม ให้เพียงพอตามความจำเป็นก็นับได้ว่าเป็นสิ่งเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติหน้าที่สืบสวนปราบปรามยาเสพติด (National Advisory Commission on Criminal Justice Standards and Goals, 1973 : 249)

5. แนวความคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

การศึกษาทางรัฐศาสตร์ต่างยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ผู้นำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในโครงสร้างของระบบการเมืองในทัศนะของสังคมวิทยา Bottomore (1966 : 14) เรียกผู้นำว่า ชนชั้นนำ (elite) หากชนชั้นมีอำนาจบังคับบัญชาผู้อื่นได้ ไม่ว่าอำนาจนั้นจะมาจากพื้นฐานแห่งการใช้กำลังบังคับหรือมาจากข้อตกลง ซึ่งเกิดจากความยินยอมของประชาชน ผู้นำตามความหมายนี้ ก็คือบุคคลผู้มีอิทธิพลเพียงพอที่จะทำให้ผู้อื่นกระทำตามคำสั่งและ คำสั่งของตน นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านต่างให้ความหมายคำว่าผู้นำไว้ต่างกัน ดังนี้

Terry (1960 : 499) ได้ให้ความหมายความเป็นผู้นำว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างอิทธิพลต่อผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อก่อให้เกิดความพยายามในการดำเนินงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ร่วมกัน

Burby (1972 : 435) กล่าวถึงผู้นำว่า ผู้นำคือบุคคลที่สามารถชักจูงให้คนอื่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำให้ผู้อื่นมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถที่จะช่วยคลี่คลายความตึงเครียดในด้านต่าง ๆ ลงได้ เพื่อที่จะนำกลุ่มให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ได้ตั้งเอาไว้

Pfiffner และ Presthus (1960 : 92-93) กล่าวว่า ผู้นำเป็นการใช้อิทธิพลโดยอาศัยความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ต่าง ๆ นำไปสู่เป้าหมายขององค์การ ผู้นำเป็นผู้บริหารงานของกลุ่ม โดยทำหน้าที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกใจริเริ่ม ประนีประนอม และการประสานงาน ส่วนในด้านพฤติกรรมของผู้หน้านั้นจะเน้นที่ความสำคัญของภาระหน้าที่ของผู้หน้าที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยสั่งการและพฤติกรรมของผู้หน้าที่ดำเนินไปได้ โดยอาศัยอำนาจบารมีเป็นเครื่องมือ ทั้งที่เป็นไปในลักษณะของพิธีการ (formal) และที่ไม่เป็นพิธีการ (informal) ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อจะก่อให้เกิดพลังร่วมของกลุ่ม เพื่อมุ่งให้การดำเนินงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดเอาไว้

จากความหมายของผู้หน้าที่กล่าวมาส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องกันว่า ผู้นำนั้นหมายถึง ผู้ที่ใช้อิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มให้เกิดความพยายามในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายภายใต้สถานการณ์ที่กำหนด หรืออาจกล่าวได้ว่า ความเป็นผู้นำคือบทบาทของบุคคลหนึ่ง กระทำต่อบุคคลหนึ่ง ในลักษณะมีอำนาจและอิทธิพลมากกว่า สามารถโน้มน้าวอีกฝ่ายหนึ่งได้ สามารถที่จะชักจูงผู้อื่นให้ร่วมมือร่วมใจดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมายที่ผู้นำต้องการได้ บุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีและมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความรู้ความสามารถในการตัดสินใจอย่างรวดเร็วและถูกต้อง ย่อมสามารถเป็นผู้นำได้ดีกว่าบุคคลอื่น

6.แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือจากประชาชน

ตำรวจมีบทบาทสำคัญ ต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งต้องปฏิบัติภารกิจภายใต้สภาวะสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของสังคม ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย และเทคโนโลยี โดยมีประชาชนเป็นองค์ประกอบสำคัญ อาจกล่าวได้ว่า ในการปฏิบัติภารกิจของตำรวจนั้นจำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนอยู่ตลอดเวลาความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือ จากประชาชนในการช่วยเหลือเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะถือได้ว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสังคมล้าพั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถที่จะควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากตำรวจเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งถูกจำกัดกำลังงบประมาณและทรัพยากรการบริหารที่จำเป็นอื่น ๆ จึงไม่

อาจที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดที่แพร่ขยายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามความเจริญของสังคมได้ทัน
 ท่วงที เหตุนี้จึงทำให้ตำรวจมีสมรรถนะที่จะดำเนินการแก้ไขโดยลำพังได้ เว้นเสียแต่จะได้รับความร่วมมือจากประชาชน

สำหรับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดนั้นอาจเกิดจากองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ ความสามารถของหน่วยงานที่จะหาแหล่งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด และได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผน หรือกำหนดวิธีการปฏิบัติ จนถึงนำไปสู่การปราบปรามการกระทำผิด การรวบรวมข่าวสารนั้นผู้ทำหน้าที่สืบสวนปราบปรามจะต้องแสวงหาข่าวสารให้ได้มากเท่าที่ทำได้ ยิ่งมากเท่าใดก็ยิ่งเอื้ออำนวยต่อการสืบสวนเท่านั้น จึงจำเป็นต้องหาจากทุกแหล่งข่าว และให้ได้ประโยชน์สูงสุด แหล่งข่าวที่สำคัญที่หาได้โดยเปิดเผยและมีอยู่ทั่วไป ได้แก่ บุคคลทั่วไป ในการแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือเบาะแสของคนร้ายของประชาชน ซึ่งในการปราบปรามยาเสพติดนั้นประชาชนผู้ให้ข่าวสารเราเรียกว่า สาย หรือสายลับ ซึ่งถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการสืบสวนคดียาเสพติด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจะได้อีกโดยง่าย ลำพังแต่เพียงเจ้าหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์ในการเจรจาต่อรอง เช่น การล่อซื้อในกรณีที่ผู้สงสัยระมัดระวังตัวมาก หรือเพื่อให้เป็นผู้เฝ้าสังเกตการณ์ หรือรับปฏิบัติหน้าที่ในการปรากฏตัวในท้องที่ที่คนแปลกหน้าอาจจะเป็เป้าหมายของความสนใจหรือถูกสงสัย หรือเพื่อหาข่าวสารต่าง ๆ อาทิ ใครเป็นพ่อค้ายาเสพติดรายใหญ่ มีพฤติกรรมอย่างไร หรือเพื่อช่วยชี้ตัวบุคคล สถานที่ รถยนต์พาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด

กล่าวโดยสรุปว่า การปราบปรามยาเสพติดของตำรวจจะประสบความสำเร็จหากประชาชนให้ความร่วมมือ ให้ความสนใจและสนับสนุนกิจกรรมของตำรวจ เช่น ประชาชนได้ทราบวิธีป้องกันตนเองจากภัยของยาเสพติดแล้วนำไปปฏิบัติ หรือแจ้งข่าว หรือเบาะแสเกี่ยวกับผู้ค้ายาเสพติด สถานที่จำหน่ายหรือมั่วสุมยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจแทนที่จะเมินเฉยหรือถือว่ามีธุระของตนแล้ว จะทำให้งานการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หากตำรวจต้องการจะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น ตำรวจจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนนั่นเอง (วุฒิมพงษ์ นาวิน ,2542 : 28-30)

ผลงานและเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการตรวจสอบเอกสารพบว่า มีผลงานวิจัยที่ใกล้เคียงกันและสามารถนำมาสนับสนุนแนวคิดในการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ได้ดังนี้

วิรัตน์ ราชณรงค์ (2520 : 119) ได้ศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยบางประการที่เป็นอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ" พบว่า ความร่วมมือจากประชาชนกับการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เจ้าพนักงานตำรวจได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่มากเท่าใดแล้ว ก็ยิ่งจะช่วยให้การสนับสนุนงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างเข้มแข็ง และได้ผลดีมากเท่านั้น นอกจากนี้แล้วหากมิได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการปฏิบัติงานแล้ว จะเป็นอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้วย

ศุภวุฒิ สังข์อ่อน (2522 : 70-71) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญของตำรวจระดับผู้บังคับหมวดในสถาบันการศึกษาของกรมตำรวจ" พบว่าขวัญไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยความรู้สึกรักของคนที่เกี่ยวกับความเพียงพอของรายได้แต่อย่างใด แต่ความรู้สึกของคนที่เกี่ยวกับโอกาสก้าวหน้า ศักดิ์ศรีของอาชีพ เพื่อนร่วมงานและโอกาสที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถมีความสัมพันธ์กับขวัญทั้งสิ้น

จิตรเจริญ เวลาคดี (2522 : 159-161) ได้ศึกษาถึง "ปัญหาของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยศึกษาเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในกองบัญชาการตำรวจนครบาล" พบว่า แม้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุราชการมาก ๆ หรือรับราชการมานาน มีทัศนคติในปัญหาของการปฏิบัติงานที่ดีน้อยกว่า แต่ก็สามารถปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุราชการน้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการศึกษาสูงขึ้น กลับปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ผลน้อย เพราะเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่เพิ่งจะเข้ารับราชการ มีประสบการณ์ใน

การทำงานน้อยกว่าในการทำงาน ส่วนปัจจัยทางด้านการใช้ประโยชน์จากวิทยากรตำรวจ และการฝึกอบรมแผนใหม่ในการทำงานนั้น พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการปฏิบัติหน้าที่

ประทีป ปิยะทัตศรี (2533 : 130) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมต่อการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในสถานีตำรวจภูธร สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 2" พบว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวน การฝึกอบรมด้านการสืบสวน โอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา การได้รับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ และการได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวน มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำผิด

นักรบ หลิมวิรัตน์ (2535 : 137) ได้ศึกษาเรื่อง "แนวความคิดในการปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการตำรวจกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด" พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่สุด คือสวัสดิภาพของเจ้าหน้าที่และครอบครัวไม่ปลอดภัย รองลงมาคือ เครื่องมือเครื่องใช้พิเศษที่ใช้ในการสืบสวนมีไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานมีน้อย

วิรัตน์ ราชณรงค์ (2520 : 119) ได้ศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยบางประการที่เป็นอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ" พบว่า ความร่วมมือจากประชาชนกับการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เจ้าพนักงานตำรวจได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่มากเท่าใดแล้ว ก็ยิ่งจะช่วยให้การสนับสนุนงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างเข้มแข็งและได้ผลดีมากเท่านั้น นอกจากนี้แล้วหากได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการปฏิบัติงานแล้วจะเป็นอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมด้วย

ศุภวุฒิ สังข์อ่อน (2522 : 70 -71) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญของตำรวจระดับผู้บังคับหมวดในสถาบันการศึกษาของกรมตำรวจ พบว่า ขวัญไม่มีความสัมพันธ์กับ

ปัจจัยความรู้สึกรู้สึกของคนเกี่ยวกับความพอใจของรายได้แต่อย่างใด แต่ความรู้สึกของคนเกี่ยวกับโอกาสก้าวหน้า ศักดิ์ศรีของอาชีพ เพื่อนร่วมงานและโอกาสที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถ มีความสัมพันธ์กับขวัญทั้งสิ้น

สกุล แสงแก้ว (2523 : 1) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจในงานของตำรวจชั้นประทวนในสถานีตำรวจนครบาล” พบว่า ตำรวจชั้นประทวนในสถานีตำรวจนครบาลมีความพึงพอใจในงานโดยส่วนรวมอยู่ในระดับกลาง โดยมีความรู้สึกพึงพอใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการทำงานอยู่ในอันดับสูงสุดและมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของการทำงานอยู่ในระดับต่ำที่สุด

สมเกียรติ พวงทรัพย์ (2526 : 97) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสัมฤทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนจับกุมของตำรวจนครบาล” พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน การได้รับความร่วมมือจากตำรวจหน่วยอื่น การได้รับการสนับสนุนการทำงานความก้าวหน้าในการทำงาน ส่วนปัจจัยทางด้านการใช้ประโยชน์จากวิทยาการตำรวจ และการฝึกอบรมแผนใหม่ในการทำงานนั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการปฏิบัติหน้าที่

สุรัชย์ ควรเดชคุปต์ (2532 : 74) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่สืบสวนชั้นประทวนในสถานีตำรวจนครบาล” พบว่า การได้รับความร่วมมือจากประชาชน การใช้ประโยชน์จากวิทยาการตำรวจ การสนับสนุนด้านการทำงานและภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่สืบสวน

มนูญ วงศาโรจน์ (2534 : 90) ได้ศึกษาเรื่อง “การแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้วยงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์กองบัญชาการตำรวจนครบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการอบรมผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานคร” พบว่า

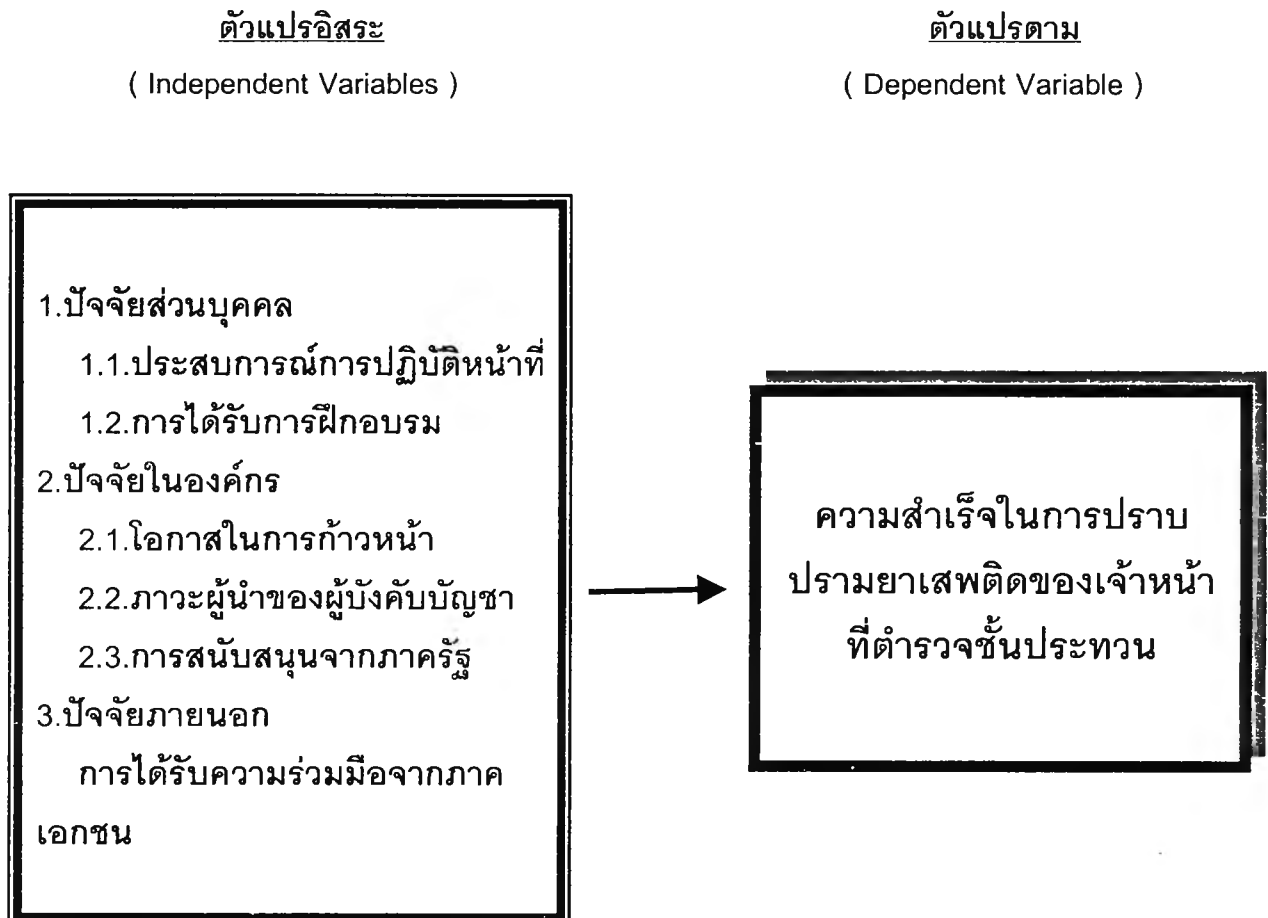
การป้องกันอาชญากรรมจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือจากประชาชนในการแจ้งข่าวสารและคำแนะนำของตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเอง

วรเชษฐ รุ่งหล้า (2539 : 81) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี" พบว่า 1) ทัศนคติและสถานที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด 2) อายุราชการ ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดและอัตราเงินเดือนมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคด้านงบประมาณ 3) อายุ อายุราชการ ตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดและรายได้พิเศษมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ 4) ตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด และรายได้พิเศษมีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคด้านระบบการปฏิบัติงาน

กรอบแนวความคิดในการศึกษา

จากแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิดในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือปัจจัยที่มีผลต่อการปราบปรามยาเสพติด ได้แก่

1. การมีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่
2. การได้รับการฝึกอบรมด้านยาเสพติด
3. การมีโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่
4. ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา
5. การได้รับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ
6. การได้รับความร่วมมือจากประชาชน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

สมมติฐานของการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว ผู้ศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานในการศึกษา 6 ข้อดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มีประสบการณ์หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด
2. การฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มีมากมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด
3. โอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ดีมากมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

4. ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ดีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด
5. การได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐมากมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน
6. การได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

สมมติฐานข้อที่ 1. เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มีประสบการณ์หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติด หมายถึง ความคุ้นเคยหรือการมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน คนใดมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นระยะเวลานาน ก็จะส่งผลให้การปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนประสบความสำเร็จ เนื่องจากงานด้านการปราบปราม สืบสวนเกี่ยวกับคดียาเสพติดนั้นนอกจากจะต้องเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ แล้วการได้ผ่านประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องมาพอสมควรจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถมองเห็นภาพหรือวางแผนในการปฏิบัติงานได้อย่างรอบคอบ ลดการเสี่ยงต่ออันตรายจากฝ่ายตรงข้ามได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของ สมเกียรติ พ่วงทรัพย์ พบว่า หากตำรวจที่เคยผ่านการสืบสวนหรือสอบสวน เคยวางแผนจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมายมาเป็นเวลานานเท่าใด จะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจสูงขึ้นตามไปด้วย

ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าจากแนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการปราบปรามยาเสพติดโดย สมพงษ์ เกษมสิน ได้กล่าวไว้ว่า ในการปฏิบัติงานและการตัดสินใจของบุคคลจะต้องอาศัยปัจจัยด้านประสบการณ์และข้อมูลจริง ซึ่งประสบการณ์ในการทำงานถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับบุคคลและหน่วยงานหรือองค์กร เพราะว่าการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความถูกต้องและชัดเจน การที่จะบรรลุผลสำเร็จจะต้องอาศัยประสบการณ์เป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ Argyris ซึ่งกล่าวว่า บุคคลยังมีประสบการณ์มากขึ้น การทำงานก็จะดีขึ้น โดยเฉพาะงานบางอย่างที่จำ

เป็นจะต้องใช้ประสบการณ์อย่างมากในการปฏิบัติ อาทิ การปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยแบ่งช่วงของประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ประสบการณ์หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดน้อย หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดไม่เกิน 3 ปี
2. ประสบการณ์หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดสูงหมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดมากกว่า 3 ปีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 2. การฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่มีมากมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

การฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในการปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การพัฒนาเพิ่มพูนคุณภาพของบุคลากรโดยตรงซึ่งจะทำให้ผู้เข้าอบรมทราบถึงปัญหายาเสพติด แนวทางการแก้ไขปัญหาและกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน รวมตลอดถึงแนวทางการปฏิบัติงานอื่นจะช่วยปรับปรุงทักษะและยุทธวิธีในการปฏิบัติหน้าที่ให้ทันต่อเหตุการณ์ และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ได้อธิบายไว้ว่าความสำเร็จของทีมงานสืบสวนตามยุทธวิธีต่อต้านด้านอาชญากรรม ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้ควบคุมทีมและบุคลากรในทีมเป็นสำคัญ หากผู้บริหารงานตำรวจไม่สามารถให้ความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของบุคลากรดังกล่าว ผลร้ายอาจจะมีมากกว่าผลดีอย่างมหาศาล

ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการฝึกอบรม ด้านการปราบปรามยาเสพติด ได้ให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเชื่อว่าการฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความชำนาญเฉพาะด้านจะทำให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับงานก่อนที่พวกเขา

จะปฏิบัติงานจริง ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตร อวระกุล ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการฝึกอบรม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจยังมีปัญหาที่เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งถือเป็นปัญหาที่ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของการฝึกอบรมออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. การฝึกอบรมด้านการปราบปรามยาเสพติดนอกระยะหมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ได้รับการฝึกอบรมไม่เกิน 3 ครั้ง
2. การฝึกอบรมด้านการปราบปรามยาเสพติดสูงหมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ได้รับการฝึกอบรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 3. โอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ดีมากมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

เนื่องจากการได้รับความก้าวหน้าในการทำงานนั้นเป็นเครื่องบอกถึงคุณงามความดีที่คนอื่นสามารถมองเห็นได้ ดังนั้นโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถซึ่งสอดคล้องกับ Herzberg ที่อธิบายว่าความก้าวหน้าเป็นปัจจัยกระตุ้นหรือเป็นตัวจูงใจให้บุคคลทำงานหนักขึ้น

ที่เป็นเช่นนั้นเพราะจากทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow ได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เรานั้นมีความต้องการที่ไม่สิ้นสุด ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะมีความต้องการอื่นเข้ามาแทนที่ ซึ่งเขาได้กล่าวว่าคุณสมบัติของมนุษย์เรานั้นมีลำดับของความต้องการ กล่าวคือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงขึ้นไปก็จะเข้ามาแทนที่ และมีการเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนได้รับการยอมรับ หรือมีโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน ซึ่งเป็นผลที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานต่อไป

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. โอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจน้อย หมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับน้อยกว่า 10 คน
2. โอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจมาก หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับมากกว่า 10 คน ขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 4. ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ตีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา ในที่นี้หมายถึงภาวะผู้นำของนายตำรวจสัญญาบัตรที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดนั้น นอกจากจะต้องใช้อำนาจตามตัวบทกฎหมายแล้ว ยังจำเป็นต้องใช้ลักษณะการทำงานอย่างอื่นอีกด้วยโดยไม่เน้นการใช้อำนาจจูงใจในการทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็น และผู้นำของตำรวจจะต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามที่ วิลสัน และ แมค ลาเรน ได้กล่าวไว้ ทั้งทางด้านร่างกาย และด้านจิตใจ

ที่เป็นเช่นนี้เพราะจากทฤษฎีการจัดการตนเองและประชาธิปไตยของคิงอเมริกัน และแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีของเบนนิส และสเลเตอร์ว่า หน่วยงานในปัจจุบันจะต้องนำเอาวิธีปฏิบัติของการบริหารที่เป็นประชาธิปไตยเข้ามาใช้ อาทิ การเปิดโอกาสให้มีการติดต่อสื่อสารอย่างเต็มที่และเปิดเผยโดยไม่คำนึงถึงระดับ และอำนาจของคนที่อยู่ในองค์กร หรือ การใช้ความรู้ความสามารถทางเทคนิคมากกว่าการใช้อำนาจที่มีอยู่ตามตัวบทกฎหมาย เป็นต้น หรือจากแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา แสดงให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้นำที่ดีควรมีภาวะความเป็นผู้นำในหลายลักษณะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาที่ดีนั้นถือเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ภาวะของผู้นำที่ไม่ดี หมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับน้อยกว่า 10 คน
2. ภาวะของผู้นำที่ดี หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับมากกว่า 10 คน ขึ้น

ไป

สมมติฐานข้อที่ 5. การได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐมากมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน

การได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การได้รับการสนับสนุนในด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากในปฏิบัติการสืบสวนสอบสวน และปราบปรามยาเสพติดเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้สืบสวนจำเป็นต้องมีอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ทันสมัย มียานพาหนะที่เหนือกว่าฝ่ายตรงข้าม มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการติดตามสะกดรอย ล่อซื้อยาเสพติด หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการหาข่าว การเดินทาง และจำเป็นต้องทราบข้อมูลใหม่ ๆ โดยเฉพาะวิธีการของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้นับได้ว่าเป็นมีความสำคัญต่อการปราบปรามยาเสพติด จากการศึกษา ของสมเกียรติ พงษ์ทรัพย์ พบว่าในการปฏิบัติงานของตำรวจ การสนับสนุนด้านการทำงานที่เกี่ยวกับการขอปรับปรุงกำลังตำรวจเครื่องมือสื่อสารเครื่องใช้ในหน่วยงาน ตลอดจนยานพาหนะ หากได้รับการสนับสนุนจะทำให้ ประสิทธิภาพของการทำงานสูงขึ้นด้วย

ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าจากแนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่า หากต้องการให้การปราบปรามยาเสพติดนั้นมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องได้รับสิ่งสนับสนุนในการปราบปรามยาเสพติดให้เพียงพอต่อความต้องการ

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของการได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ในตำรวจชั้นประทวนออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. การได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐน้อย หมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับน้อยกว่า 10 คน
2. การได้รับสิ่งสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากภาครัฐมาก หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับมากกว่า 10 คน ขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 6. การได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด

การได้รับความร่วมมือจากประชาชน อาจหมายถึง การได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ค้ายาเสพติดที่สำคัญประการหนึ่ง โดยการได้รับแจ้งข้อมูลจากประชาชนสำหรับในประเด็นนี้ ประทีป ปิยะทัตศรี ได้ทำการศึกษาพบว่า ความร่วมมือจากประชาชนกับการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากประชาชนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่มากเท่าใดแล้ว ก็ยิ่งจะช่วยให้การสนับสนุนงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้อย่างเข้มแข็งและได้ผลดีมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้แล้ว หากมิได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่แล้ว จะเป็นอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วย

ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าจากแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือจากประชาชน แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถประสานงานและสร้างความสัมพันธ์กับประชาชน และได้รับความร่วมมือจากประชาชน ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้งานด้านการปราบปรามยาเสพติดประสบผลสำเร็จ

สำหรับการศึกษานี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงของการได้รับความร่วมมือจากประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด ออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. การได้รับความร่วมมือจากประชาชนน้อย หมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับน้อยกว่า 10 คน
2. การได้รับความร่วมมือจากประชาชนมาก หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนยอมรับมากกว่า 10 คน ขึ้นไป

นิยามศัพท์

ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้เฉพาะสำหรับในการศึกษาในครั้งนี้ ดังนี้

ความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนสามารถบรรลุประโยชน์สูงสุดตามนโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติดที่เน้นการปราบปรามกลุ่มผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดในทุกระดับไม่ว่า การมียาเสพติดไว้เพื่อเสพ เพื่อผลิตเพื่อจำหน่าย รวมถึงตลอดถึงการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของชาติ ซึ่งความสำเร็จนี้จะไม่มุ่งเน้นที่ผลการจับกุมให้ได้จำนวนมากแต่จะดูจากการลดลงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นสำคัญโดยพยายามขจัดปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติด อาทิ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ การได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญในด้านการปราบปรามยาเสพติด การได้รับสิ่งสนับสนุนในด้านต่าง ๆ การได้รับความร่วมมือจากประชาชน การมีโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ การมีผู้บังคับบัญชาที่มีภาวะผู้นำ ฯลฯ

การปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การกระทำโดยตัดช่องโอกาสหรือควบคุมหรือขจัดปัจจัยต่าง ๆ ที่จะทำให้มีการกระทำผิด ในคดียาเสพติด รวมถึงการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดคดียาเสพติด

ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การได้รับความรู้หรือทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ อันเนื่องมาจากการสังเกตการณ์หรือการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามแผนงานต่างๆ ของสถานีตำรวจโดยตรงด้วยตนเองระหว่างรับราชการ โดยแบ่งประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็น 2 ระดับคือ

1. ประสบการณ์มาก หมายถึง การมีอายุงานในด้านการปราบปรามยาเสพติดมากกว่า 3 ปีขึ้นไป
2. ประสบการณ์น้อย หมายถึง การมีอายุงานในด้านการปราบปรามยาเสพติดไม่เกิน 3 ปี

การได้รับการฝึกอบรม หมายถึง การได้รับการฝึกอบรม ทบทวน หรือเสริมสร้างความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการสืบสวน จับกุม หรือเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด โดยได้รับมาจากสถานฝึกอบรมต่าง ๆ ทั้งในส่วนของราชการและเอกชนแล้วแต่กรณี เช่น ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับยาเสพติด เทคนิคการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด การฝึกติดตามและสะกดรอย เป็นต้น โดยผู้วิจัยแบ่งการฝึกอบรมเป็น 2 ระดับคือ

1. ได้รับการฝึกอบรมมาก หมายถึง การได้รับการฝึกฝนทบทวนวิชาความรู้เดิมในด้านการปราบปรามยาเสพติดมากกว่า 3 ครั้ง
2. ได้รับการฝึกอบรมน้อย หมายถึง การได้รับการฝึกฝนทบทวนวิชาความรู้เดิมในด้านการปราบปรามยาเสพติดไม่เกิน 3 ครั้ง

การมีโอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนมีโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในด้านขวัญและกำลังใจ อาทิ การมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ หรือการได้รับรางวัลในกรณีต่าง ๆ หรือแม้แต่การที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้ปฏิบัติหน้าที่ในแผนกหรือส่วนที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกัน ผู้วิจัยได้แบ่งเพื่อเปรียบเทียบเป็น 2 ระดับคือ

1. การมีโอกาสก้าวหน้ามาก หมายถึง การได้รับรางวัลตอบแทนจากการปฏิบัติงานด้วยดี
2. การมีโอกาสก้าวหน้าน้อย หมายถึง การไม่ได้รับรางวัลตอบแทนจากการปฏิบัติงานด้วยดี

ภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนมีความเป็นผู้นำที่ดีซึ่งจะทำให้การทำงานด้านการปราบปรามยาเสพติดประสบผลสำเร็จ โดยจะดูได้จากการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเสมอภาคและให้ความเป็นธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ ต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยดีไม่มีอคติต่อการปฏิบัติงาน แสดงออกถึงความเป็นผู้นำ

1. ภาวะของผู้นำที่ไม่ดี หมายถึง การไม่ยอมรับความคิดเห็นจากบุคคลอื่น ๆ ไม่มีการสนับสนุนในเรื่องใด ๆ เลย เช่น ขาดสวัสดิการ ขาดความเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นต้น
2. ภาวะของผู้นำที่ดี หมายถึง การยอมรับความคิดเห็นจากบุคคลอื่น ๆ สนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ เช่น สวัสดิการ เอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นต้น

การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ หมายถึง การที่หน่วยงานหรือต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดได้รับการสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนได้รับการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องของสวัสดิการด้านต่าง ๆ อาทิเช่น การเบิกจ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ เงินสินบนรางวัลนำจับ จัดหาที่อยู่อาศัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเรื่องที่อยู่อาศัย

1. การได้รับสิ่งสนับสนุนน้อย หมายถึง การไม่ได้รับความร่วมมือในการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ เท่าที่ควร เช่น เครื่องมือ สวัสดิการ เป็นต้น
2. การได้รับสิ่งสนับสนุนมาก หมายถึง การได้รับความร่วมมือในการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ เช่น เครื่องมือ สวัสดิการ เป็นต้น

การได้รับความร่วมมือจากประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนในด้านการปราบปรามยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการให้ความร่วมมือในด้านการให้ข่าวสาร หรือเบาะแสของผู้กระทำผิด หรือ การให้ความร่วมมือในด้านต่างๆอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปราบปรามยาเสพติด

1. การได้รับความร่วมมือน้อย หมายถึง ประชาชนไม่ให้ความช่วยเหลือในการปราบปรามยาเสพติด ไม่แจ้งเบาะแสที่พบเห็นผู้กระทำความผิด มีอคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฯลฯ
2. การได้รับความร่วมมือมาก หมายถึง ประชาชนให้ความช่วยในการปราบปรามยาเสพติด แจ้งเบาะแสต่าง ๆ เมื่อพบผู้กระทำความผิด ไม่มีอคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฯลฯ